

80

SANT
AGUSTÍ
2013JOSEP
VILLARRUBIA
JUAN

HISTÒRIES I LLEGENDES

del nostre poble

A la tercera va la vençuda

(La llegenda de la Serra Mariola)

Allà per l'any 38 després de Crist, conta la llegenda que Sextus Màrius (Mario Sisè, per als amics), patrici romà de noble i reconeguda dinastia, era posseïdor de les terres de la Contestania i de la serra de la Mariola, on vivia envoltat de riqueses: aigua, arbres espectaculars, plantes aromàtiques i medicinals, i mines de coure, plata i or que la naturalesa havia dipositat a les entranyes d'aquestes contrades. Les fonts brollaven per tot arreu donant vida als horts i al riu Vinalopó que naixent a Buccarius (l'actual Bocairent), arribava fins a Ilici (l'actual Elx).

Mario era feliç junt a la seua bellíssima filla, anomenada **Mariola**, que tenia per mascota una pantera negra coneguda per la **Pinta** que ell mateix li havia portat de l'Àfrica i que l'acompanyava a qualsevol lloc on anara. Tots el pobladors de la serra estimaven a Màrius que tenia fama de ser un home just, magnànim i poderós i admiraven a Mariola per la seua gentilesa.

Però, l'emperador Cèsar Tiberi tenia enveja i por de la seua puixança i va decidir enfonsar-lo. A la primera li envià treballadors que feren mal les seues feines i així aconseguir afeblir els negocis de Mario Sisè. Però, els obrers dolents se'n adonaren de la bondat dels seu amo i la gentilesa de la seua filla i acabaren treballant de valent i a gust. A la segona va intentar enfrontar-lo amb els governadors de les províncies properes, la Tarraconense i la Cartaginense. Va enviar missatgers que parlaren mal de Màrius i convenceren als veïns que ell els volia atacar. Però tot va ser inútil ja que els governadors visitats que coneixien de sempre la seua bonhomia no van donar crèdit a les seues paraules.

En assabentar-se Cèsar Tiberi de que els dos primers intents no havien aconseguit afeblir el poder de Mario, va dir – "**A la tercera va la vençuda**". Com faig amb les línies de l'exercit de Roma, primer vaig enviar, contra ell, treballadors, gent inexperta que serveix de carn de canó. Després vaig enviar diplomàtics, com la segona línia de l'exèrcit, gent més preparada i millor armada. Però, la tercera línia sempre està formada per els més valents, el més avesats a la lluita, els de més experiència, els que pertanyen a les famílies més distingides, perquè amb ells ha d'arribar la victòria i complir-se la dita que "**A la tercera va la vençuda**". Aquesta vegada el Màrius se les vorà amb mi. -

I així va ser. El cridà a Roma amb l'excusa de donar-li els honors que li corresponien per la seua dedicació a l'Imperi. Quan el va tindre prop va demanar-li casar-se amb la seua filla Mariola, puix d'aquesta forma acabaria fent-se amb les riqueses del pare. Però, quan Mario li va dir que la seua filla ja era promesa amb un noble contestà va ordenar fer-lo pres, despenyar-lo des de la roca Tarpeia i expropiar-li tots els seus béns, riqueses i terres.

La seua filla Mariola en conèixer la tràgica mort de son pare, embogida de desesperació, va fugir del mas on vivia, junt amb la seua pantera i acabaren refugiant-se a la cova Blanca, prop del mas del Collet, on aviat moririen de fam, enyor i melangia. Diu la llegenda que a vegades, quan bufa el vent, s'escolta cantar a la Mariola i el sigil·lós caminar de la fidel pantera Pinta.

La serra, en honor a tan nobles personatges va rebre el nom de la **Mariola** i quasi vint segles més tard es trobaren en la cova de la Sarsa restes d'ossos d'un felí de gran tamany que estarien demostrant que totes les llegendes tenen sempre en el fons una mica de realitat.

Refrany: **"A la tercera va la vençuda"**

Significat: Indica que a la tercera vegada que intentem una cosa solem posar el màxim de nostra part i per tant aconseguim el que volem.

